

ארון
18-102

22129|2

שם תיק: לשכת ראש-הממשלה רבין - פניות וمقالات-
מנכ"ל יד-ושם

מזהה פיזי:

אל-2/29212

מזהה פריט: 00003u93000

כתובת 6-10-1-112-2

תאריך הדפסה 26/06/2018

(f)

ירושלים, ט"ו באלו התשנ"ה
10 בספטמבר 1995
סימוכין: ק-026-138

מנהל יד ושם

נכבדי,

ראש הממשלה ושר הבטחון ביקשני להעביר אליך מכתבם של מר
הиндוי זייפמן וגב' פאולה קרבל שווילי מיום 28.7.95
בעין 50 שנה למלחמת העולם השנייה.

לעינך.

תודה.

איתן חבר
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

2

~ 0, 1/2

HOLOCAUST REMEMBRANCE COMMITTEE

Jewish Federation of Greater Toronto

Holocaust Education and Memorial Centre of Toronto 10th Anniversary

1985 - 1995

June 28, 1995
Sivan 30, 5755

CHAIRPERSON
Eleanor Getzler

PAST CHAIRPERSON
Robert Engel

HONORARY
CHAIRPERSON,
EDUCATION and
MEMORIAL CENTRE
Gerda Steinitz-Frieberg

Prime Minister Yitzhak Rabin
c/o Dror Zeigerman
Israeli General Consulate
180 Bloor St. W., #700
Toronto, Ont.
M5S 2V6

Dear Prime Minister Rabin,

On behalf of the Holocaust Remembrance Committee of the Jewish Federation of Greater Toronto, we would like to thank you for your sincere support on the occasion of the 50th Anniversary of Liberation and Holocaust Remembrance. Your greetings were placed in our 50th Anniversary Remembrance Book. We are very proud of this book which is now an archival document, and due to its invaluable information has been placed in school libraries as well as in the Washington Holocaust Museum.

We are committed to the advancement of public awareness of the Holocaust and its lessons. We hope that the painful memories of the past will serve as examples of how racism, prejudice and discrimination can lead to evil and destruction.

Our legacy is to remember the past, and to educate others to respect and value all human beings, thus enabling us to ensure a better future for ourselves as well as for future generations.

Together, we can make a difference to eradicate racism and bigotry.

Thank you once again for your invaluable message.

Yours truly,

Hindy Zeifman-Stegman
Co-chairperson
Souvenir Remembrance Book

Paula Kerbel Shvili
Co-Chairperson

SERVING THE COMMUNITY THROUGH THESE SUBCOMMITTEES:

Child Survivor - Christian Outreach - Education - Education and Memorial Centre of Toronto - Education Week
Generation to Generation - Membership - Oral History - Public Relations - Yom Hashoah - Youth for Youth
Special Services in association with Jewish Family & Child Service

ירושלים, ט' בסיוון התשנ"ה
7 ביוני 1995
סימוכין: קיו-176-044

יושב ראש "יד ושם"

נכבד,

אתכבד להעביר אליך נאומו של ראש הממשלה מיום 6.6.95
באירוע-ערב לכבוד קנצלר הלמוט קוהל.

לעינך.

תודה.

איתן הבר
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

ירושלים, ט' בסיוון התשנ"ה
7 ביוני 1995
סימוכין: קיו-178-044

יושב ראש מזיאנו יד מרדכי

נכבד,

אתכבד להזכיר אליך נאומו של ראש הממשלה מיום 6.6.95
באירוע-ערב לכבוד קנצל הלמוט קוהל.

לעינך.

תודה.

איתן חבר
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הילשכה

ירושלים, כ"ט באيار התשנ"ה
6 ביוני 1995
סימוכין: קו-166-044

שר החוץ

נכבד,

אתכבד להעביר אליך נאומו של ראש הממשלה מיום 6.6.95,
בארוחת-ערב לכבוד קנצלר הלמוט קוהל.

לעינך.

תודה.

איתן הבר
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הלהקה

(f)

ירושלים, ט' בסיוון התשנ"ה
7 ביוני 1995
סימוכין: קו-175-044

שגריר ישראל בגרמניה

נכבדי,

אתכבד להזכיר אליך נאומו של ראש הממשלה מיום 6.6.95
באירוע-ערב לכבוד קנצלר הלמוט קוהל.

לעינך.

תודה.

איתן הבר
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

ירושלים, ט' בסיון התשנ"ה
7 ביוני 1995
סימוכין: קו-177-440

יושב ראש מזיאנו לוחמי הגטאות

נכבד,

אתכבד לחביר אליך נאומו של ראש הממשלה מיום 6.6.95,
באירוע-ערב לכבוד קאנצלר הלמוט קוהל.

לעינך.

תודה.

הבר
איתן
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

(8)

የኢትዮ

የኢትዮ

"የኢትዮ"

04-9968086

የኢትዮ

የኢትዮ

25220

דברים בארכוחת-ערב

לקנצלר הלמוט קויהל

ירושלים 6.6.95

● **אדוני הקנצלר,**

חברי המשלחת הגרמנית,

נשיא בית המשפט העליון

● **יושב ראש הכנסת,**

עמיתי, שרי הממשלה,

אורחיהם נכבדים,

לכבוד הוא לנו לארח אותך ואת חבריך הערב
בביתנו בירושלים, זו ירושלים החוגגת
בשבועות הקרובים 3000 שנים לכינונה, זו
ירושלים שהיתה ותיה תמיד ליבו של העם
 היהודי, אליה הוא פונה בתפילהותיו, אל
 שעריה הוא חולם לבוא מכל פינה בעולם.

●**אדוני הקנצלר,**

אורחים נכבדים,

כל ביקור עד כה של קנצלר גרמני בישראל
הוא, מבחינתי, ואני משוכנע שגם
●**מבחריכם** - **ביקור** טעון מאוד -
בזכרון-עדן מרים, בכאב שלעולם לא יהיה
לו מרפא.

אדוני הקנצלר,

ביקורך בישראל מתקיים בשעה שהעולם מצין
מלאות חמישים שנה לסופה של מלחמת העולם
השנייה ולנצחון על הנאציזם, אותה תורה-גזר
מתועבת שמיילוניים דבקו בה והפכו אותה
לראשון לרצח-עם. אנחנו, בני העם היהודי,
קדרבנות מכונת-המוות הנאצית, איננו יכולים
לשכוח ונישא איתנו את כאב השואה עד דור
אחרון - אך פנינו מופנים אל העתיד. עליינו
לבנות כאן מדינה, עם, לכונן שלום ולהעניק
לבניינו ולנכדינו חיים נוחים ויפים. די
לנו בשפיכות-הדים, בצער, בכאב.

ואולם כאשר אנו פונים אל האופק, אל
העתיד, אל השני הבאות - יש לנו,
הישראלים, יש גם לכם, הגרמנים, סיבה
לדאגה, - מחוץ לאירופה, ובתוככי אירופה.

מחוץ לאירופה, אך על גדרותיה, מתעצם
והולך أيام פונדמנטלייסטי-קנאי שמקורו
באירופה - והוא מאיים על שלום המזרח
התיכון וממילא גם על שלום אירופה והעולם
החופשי.

בתוך אירופה, גם בארץ, וללא השוואה
לאיים הראשונים, מתעורר גל חדש של פאשיזם
וניאו-נאציזם, מחלות קשות וממאיירות
שחשבנו שחלפו מן העולם.

לאرض, אדוני, יש תפקיד מרכזי בנסיון
לבולם את התפשטות הפונדמנטלייזם הקנאי, זה
שאינו יודע רחמים בדרכו אל המטרה -
ולארץ גם תפקיד מרכזי במאץ לעקור מן
•**הלבבות** את הניאו-נאציזם והפשאיים.

חלק מן המלחמה ביסודות הכספיים מכל הסוגים - תלוי וקשרו בחיי הרוחה. הדלות היא מקור לקיצוניות - ולגרמניה היום, במקומה המרכזי בכלכלת אירופה, יש את הכלים לפועל כדי להביא שלום לעולם. אלו בוטחים בכם שתעשו את המיטב.

אנו מכאן, מביתנו בישראל, עוקבים בהתפעלות אחרי איחוד חדש של ארצכם. החומות שהפלו, גדרות התיל שקרעתם, שדות-המקששים שפרקתם, הם לנו דוגמא ומודל למה שיכول לקרות ולמה שצריך לקרות גם באיזורנו, כאן במצרים התיכון: אלו ערים לקשישים שנערכו בפניכם בדרך אל האחדות - המלאה, מאחלים לכם שתיגברו עליהם - ומחלים לעצמנו שנלך בדרכם זו ונביא שלום וסוף למלחמה - כשם שנסתירה המלחמה הקרה אציכם.

אתה אדוני הקנצלר, מן השותפים הבכירים
למאץ לסייע את המלחמה הקרה וכיהודים
וכישראלים, כחולמי שלום, אנו מברכים על
כך גם אותך וגם את עמך.

אדוני הקנצלר,

יחסים מיוחדים קיימים בין ירושלים לבין
בון כבר שלושים שנים וגם אם ידענו מעלות
ומורדות ביחסים אלה, תמיד ידענו שיש לנו
כתובת באידופה: כתובת לשבחים, כתובת
לתלונות. את מעט הטענות שהיו לנו, ורובה
נוגעת להסכם האיחוד האידופי, שמעט היום
בפגישת-העובדת. הערב, כאן, נקייש את הזמן
הנותר לתודות ולשבחים:

זו לי הזרמנות, בשם הממשלה ואזרחי המדינה
כולה, להודות לכך ולממשלו ולבסוף על
התמיכה המדינה, על הסיווע הכלכלי, על
יוזמת החקיקה נגד ההצעה השואתית, על הסיווע
להתליך השלום עם ירדן, על תפקידה האישית
ותפקידה של גרמניה בניסוח "הצהרת אסן",
על הסיווע בנסיוון לאתר גורל שבוי צה"ל
ונעדריו, על הדיאלוג הפורה והקבוע שבין
שתי מדינותינו, על היחסים המיוחדים.

אדוני הקנצלר,

ביקורך בbijtנו מתקיים בשעות ההיסטוריות -
אתמול באת עם המלך חוסיין מירדן ומחר
תיפגש עם יושב ראש הרשות הפלשתינאית,
יאסר ערافت, וכל זה היה בלתי אפשרי, כל
זה היה לנו בבחינת חלום, רק לפני
שנה-שנתיים. זו לנו תקופה דрамטית: השלום
בפתח ואנו ערים לדחיפות ולנחיצות שבבוינו.
גם לארץ תרומה בביסוס השלום וקידומו -
ועל כך קיבל נא תודתו של כל יلد ישראלי -
אותו יلد שלמענו אנו עושים את השלום זהה.

•אדוני,

חברי הממשלה,

ירושלים מקדמת בואכם בברכה מעומק הלב.

ירושלים, י' בסיוון התשנ"ה
8 ביוני 1995
סימוכין:ק-172-132

יו"ר יד ושם

נכבדי,

ראש הממשלה ושר הבטחון ביקשני להעביר אליך דבריו בטקס
קריאת מכון על שם קנצלר גרמניה, הלמוט קוחל.

לעינך.

תודה.

איתן הבר
יעץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

2013-5-11 60

Address by
Prime Minister Yitzhak Rabin
at a Ceremony Dedicating the
Dr. Helmut Kohl
Institute of European Studies
in honor of the
Chancellor of the
Federal Republic of Germany
Dr. Helmut Kohl
at the Hebrew University
Jerusalem, June 8, 1995

Mr. Chancellor of the
Federal Republic of Germany
Dr. Helmut Kohl,
President of the University,
Rector of the University,
Professors,
Students,

Yesterday, twenty-eight years ago, our paratroopers touched the stones of the Western Wall and gave the State of Israel and the Jewish people their most moving and emotional moments: those places which had for thousands of years been sacred to Judaism, were returned to Jewish hands.

We returned to the Old City, to the pathways of our heritage; we broke down the walls which spanned the history of the Jewish people, we also returned to the place where we are now standing, to Mount Scopus, the site of the Hebrew University.

For nineteen years the benches of the University collected dust, the buildings were barren; no one taught from the lecterns. For nineteen years this hill was isolated, void of teachers and students, - until it returned to what it had once been - a place of Jewish and Israeli higher learning, a place of wisdom and knowledge.

I told Chancellor Kohl yesterday and the day before that his visit here opens yet another page in the history of the relations between Germany and Israel - but we are not permitted to nor do we want to forget the terrible past. On the contrary, in these days as the entire world commemorates fifty years since the end of World War 2 and victory over the Nazis, wounds which have never fully healed, have once again reopened. Never has the world known anything more dreadful than the Holocaust.

The Holocaust is part of the private biography of each and everyone of us - even if we were not personally present in that hell; I will never stop reflecting on the great loss of the Jewish people. Of the doctors who went up in the flames of the crematoria, the rabbis who went to their deaths, the professors who faced the firing squads, the children who were murdered. How many Einsteins were slaughtered? How many Sigmund Freuds were killed? How many Yesha Hefetz and Yehudi Menuhins did we lose? How much potential for the Jewish people was lost to us and to mankind?

Our memories are bitter. But we have also known days before the Holocaust. And those were days of flourishing and days of culture. We share a common history which dates back over a millennia. One only needs to open any history book to discover such names as Moses Mendelssohn, Gustav Mahler, Karl Marx, Albert Einstein - they were all Jews, but they were also children of Germany, whose contribution enriched the entire humanity, not only the Jews.

The contribution of the Jews from Germany over generations was for the entire world. Their contribution to Israel and the Jewish State during the last generations was particularly important; most of the cultural life during the days which preceded the establishment of the State of Israel, science, education, originated from German sources. A large proportion of the heads of this University and its professors are of German descent. One cannot imagine the creation of the State of Israel without the German Jews: the doctors, industrialists, judges, bankers, moshavim and kibbutzim, and all those who contributed to its development.

Mr. Chancellor,

The University, in both our countries, is the kingdom of the youth. It is the house of the future generation - tomorrow's scientists, tomorrow's doctors, actors, professors, in whose hands rests your future and ours.

Mr. Chancellor,

I would like to draw your attention once more to the youth whose doctrines might bring disaster to the world. These are the youth who constitute an extremist threat, whose roots are in Iran - and it threatens the peace in the Middle East and peace in Europe and the entire world.

There are the youth within Europe, also in your country, who are joining a new wave of fascism and neo-nazism; grave cancerous diseases which we believed had disappeared from this world.

I repeat what I have previously said, Mr. Chancellor, that your country plays a central role in the attempt to stop the spread of extreme fundamentalism, which shows no mercy - and your country also plays a central role in the effort to eradicate neo-nazism and fascism.

We here, from our home in Israel, follow with wonder the reunification of your country. The walls which you have broken down, the barbed wire fences which you have torn down, the minefields which you have cleared, are examples of what might happen and what should happen here in the Middle East.

Mr. Chancellor,

Your visit here takes place at an historic moment - peace is at the gate, and we are aware of its urgency and its necessity. Your country too has contributed to the establishing of peace and its advancement, and for that please accept the gratitude of every Israeli child - the child for whom we are making peace.

My thanks also to the Hebrew University in Jerusalem, who honored you today.

My hearty congratulations to you, Mr. Chancellor, on your being honored by having the Institute of European Studies named after you, and my best wishes to you for a safe return home.

per 3, 11 8

3477 3.1

דברים בטקס קריית מכון על שם קנצל גרמניה - הלמוט קוהל

אדוני, קנצלר גרמניה, דוקטור הלמוט קויהל,
נשיא האוניברסיטה,
הרקטור,
מורים,
תלמידים.

אתמול, לפני עשרים ושמונה שנים, נגעו הצנחנים באבני הכותל המערבי - וזיכו את מדינת ישראל ואת העם היהודי בשעות של התרגשות גדולה: המקומות שהיו משך אלפי שנים קדושים ליהודים חזרו לידיים יהודיות. חזרנו אל העיר העתיקה, אל סימטהות מורשתנו, הפלנו חומות שהציצו את ההיסטוריה של העם היהודי, חזרנו גם אל המקום אשר עליו אנו עומדים עכשו: אל הר הרים, אל משכנה של האיווירסיטאות העברית

תשע-עשרה שניםأكل האבק את ספסלי הלימודים באוניברסיטה, הבניינים נשמו, איש לא הורה על הקתדראות. תשע עשרה שנים היה ההר הזה ריק ממורים, ריק מסטודנטים, נצור מכל עברי - עד ששוב חזר להיות מהו שהיה: משכנה של ההשכלה הגבוהה היהודית והישראלית. בית משכן לחוכמה ולדעת.

אמרתי אתמול ושלשום לknzler גרמניה כי ביקורו אצלנו פותח דף חדש נוסף בקורות יחש גרמניה וישראל - אך אין לנו ראשיים ואין לנו רוצחים לשכוח את העבר הנורא. דוקא ביום אלה, כאשר העולם כולו מRAIN מלאות חמימות שנה לתום מלחמת העולם השנייה ולנצחון על הנאציזם, נפערים אצלנו הפציעים מחדש - ואלה ממש לא הגלידו מעולם. אין ולא היה נורא מן השואה.

השואה היא חלק מההיסטוריה הפרטית של כל אחד מatanנו - גם אם לא היה בוגפו בתופת החיים, ועל כן גם לא פעם חלופים בראשי הרהורים על האובדן הגדול של העם היהודי. על הרופאים שעלו בעשן המשרפות, על הרבנים שהלכו אל מותם, על המורים שהעמדו מולויות הירויים, על הילדים שנרצחו. כמה איינשטיינאים נטבחו? כמה זיגמוד פרוידים נהרגו? כמה ישא חוץ' ויהודי מנוחין איבדנו? כמה מתפארת העם היהודי. אבדה לנו ולאנושות כולה.

הארכוניות מרים - אך ידענו גם ימים בטרם השואה. ואלה היו ימי פריחה ותרבות, ימים גדולים: לעם הגרמני ולקהילה היהודית היתה איסטריה משותפת וזו מתפרשת על פני דורות רבים. צריך רק לפתוח ספר ההיסטוריה כדי לגנות שם שמו כמשה מנדרסון, גוסטאב מאהאר, קרל מרקס, אלברט איינשטיין - כולם יהודים, כולם ילידי גרמניה, שתרומותם העשירה את האנושות, לא רק את היהדות.

תרומותם של יהודי גרמניה משך שנות-דור הייתה לעולם כולה. תרומותם לארץ ישראל ומדינת היהודים בדורות האחרונים הייתה נדירה בעוצמתה: כמעט כל חי התרבות בימים שקדמו ליום המדינה, המדע, החינוך בישראל, שאבו כוחותיהם ממקורות גרמניים. חלק נכבד מראשוני האוניברסיטה זו ומורה, היו ילדי גרמניה. אי אפשר לתאר את היישוב היהודי ללא יהודי גרמניה: הרופאים, התעשיינים, השופטים, הבנקאים, המושבים והקיבוצים ו- התזמות הפילהרמוני.

אדוני הכנצלר,

האוניברסיטה היא ממלכת הצעירים, גם אצלכם, גם אצלו. זהו ביתם של אנשי דור העתיד - של המדענים של המחר, הרופאים של המחר, שחנני התיאטרון, הפרופסורים, הצעירים שגורל גרמניה אצלכם וגורל ישראל אצלו יופקד בידיהם שנים הבאות.

אדוני הכנצלר,

אני מבקש שוב להסביר תשומת ליבך גם לצעירים שתורתם עלולה להמית אסון על העולם. אלה הצעירים אשר מהווים איום פונדמנטלי-קנאי שמקורו באיראן - והוא מאיים על שלום המזרח התיכון וממילא גם על שלום אירופה והעולם החופשי.

ישנם הצעירים אשר בתוך אירופה, גם בארץ, חוברים לגיל חדש של פאשיזם ונאיו-נאציזם, מחלות קשות וממאיירות שחויבו ממן העולם.

אני חוזר וקובע כי בארץ, אדוני, יש תפקיד מרכז בנסיון לבלום את התפשטות הפונדמנטלים הקנאי, זה שאינו ידוע רחמים בדרכו אל המטרה - ולאرضך גם תפקיד מרכז במאכץ לעקור ממן הלבבות את הניאו-נאציזם והפאשיזם.

אנו מכאן, מביתנו בישראל, עוקבים בהתפעלות אחרי איחודה מחדש של ארצכם. החומות שהפלו, גדרות התיל שקרעתם, שדות-המווקשים שפרקתם, הם לנו דוגמא ומודת למה שיכל לקרות ולמה שצריך לקרות גם באיזורנו, כאן במערב התיכון.

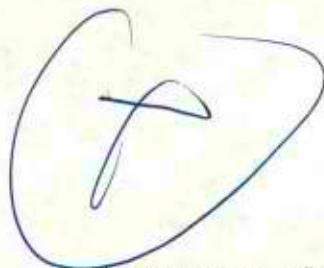
אדוני הכנצלר,

ביקורך בביטנו מתקיים בשעות ההיסטוריות - השלים בפתח ואנו ערים לדחיפות ולנחיצות שבבאו. גם לארץ תרומה בביסוס השלום וקידומו - ועל כך קיבל נא תודתו של כל ילד ישראלי. אותוILD שלמענו אנו עושים את השלים הזה.

תודה לאוניברסיטה העברית בירושלים שזיכתה אותנו היום בכבוד הרם.

תודה לך, ואיחולי לך הכנצלר קובל עם חנוכת המכוון על שמק,

ושובך הביתה בשלום.

ירושלים, כ"ט באייר התשנ"ה
6 ביוני 1995
סימוכין: קיו-170-044

יו"ר יד ושם

נכבד,

אתכבר להעbir אליך מכתבו של ראש הממשלה מיום 2.7.95
אל חברי קיבוץ נצר סרני במלאות חמישים שנה לנצחון על
גרמניה.

לעינך.

תודה.

איתן חבר
יעז' ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

✓ 10619' 21' 07

751611

✓ 6-6 3477 - 3.5
91034 - 31.111111

ראש הממשלה
Prime Minister

ד' סיון תשנ"ה
2 יוני 1995
סימוכין: א/282

לבני נצץ סיירני,
ニツォלי השואה,
ידידים,

צר לי שאיני יכול להיות אתכם היום, כאשר אתם מצינו מלאות חמישים שנה לשחרור ממחנות הריכוז במלחמת העולם השנייה, אני מתנצל.

בהיסטוריה האנושית ייחרתו ניצולי השואה ומורדי הגיטאות בזיכרון הלאומי כשומרי גחלת הכבוד היהודי. כמובן היה הנכס האתרון של אלף שנים יהדות בארצות אירופה שעלו להבות – וכברם לא אבד.

חמישים שנה אחריו, עדיםינו אנו מסרבים להאמין. המות עדיםינו אינו קולט. הלב עדיםינו רותח. אך אין לנו שאיפת נקם. חמישים שנה אחרי, אנו מאמינים שככל עם חיבר לעשות את חשבון ההיסטוריה, ולרבים מעמי העולם יש חוב כבד לחשבונו ההיסטורי.

אנחנו קמנו מן האסון הנוראי של השואה – וננו ממשיכים. נבורתם של ניצולי השואה ולוחמי הגיטאות הייתה לאבן-פינה בהקמת מדינת ישראל. אנו ממשיכים מאותנו מקום, מאותם רגעים אחרים, שבהם חדרו לפעום ליבותיהם של מיליון יהודים ורבים אחרים. אנו מיצוי תקונתם וחלומם האתרון של ששת המילונים – שאינם.

ニיצולי השואה פורשים מארץ החיים. הולכים מאייתנו הארץ, גם בגולה, האנשים אשר עברו את התופת ושרדו מן האש, האנשים שסבלו, האנשיפ שראו, האנשים ששמעו, האנשים שידעו להעיד, האנשים שידעו לספר.

ומנגד, בעוד אלה הולכים בדרכם כל בשר, מתעוררים מכךishi השואה למייהם, בורדים ועמי=ארצות, שאומרים שלא היה ולא נברא בדבר זהה, שזהו חיזיון תעთעים, שהמשפרים מוגזמים, שלא היו מוחנות, שלא היו כבשנים. על כך אנו אורמים: הנאצים לקטו מהיהודים את חייהם – ומכאishi השואה מנסים עכשו לחתת משחת המילוונים את מותם.

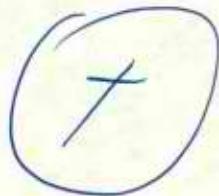
הזמן עושה את שלו. עוד כמה שנים, עוד עשור או שניים, ושוב לא יהיה מי שיספר על הזועה.

אני רואה חובה קדוצה להטיל עוד היום, אטמול, מחר, על ניצולי השואה בארץ ובגולה, חובה לאומית, חובה היסטורית – לדבר, לנגורות, לספר, לא להסתיר דבר, לא לשתקו. להעלות את העדויות הקשות בעלפה, בכתב, בכתבום, ובכלל שתיישר עבורי ההיסטוריה של העם היהודי, למען הדורות הבאים שיתקשו להאמין.

חמיישים שנה אחרי, ואנחנו במדינת ישראל חיים בצל השואה, שלא יעבור לעולם: השואה היא חלק מההיסטוריה הפרטית של כל אחד מאייתנו, גם אם לא היה שם.

יצחק רבין

ראש הממשלה ושר הבטחון

ירושלים, ח' באייר התשנ"ה
8 במאי 1995
סימוכין: ק-020-131

יוזר יד ושם

נכבד,

ראש הממשלה ושר הבטחון ביקשני להעביר אליך דברים שנשא
ביד ושם ביום השואה.

לעינך.

תודה.

איתן חבר
יועץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

20th 25 150 N.W.

דברים ביום השוואת

26.4.95 יד ושם

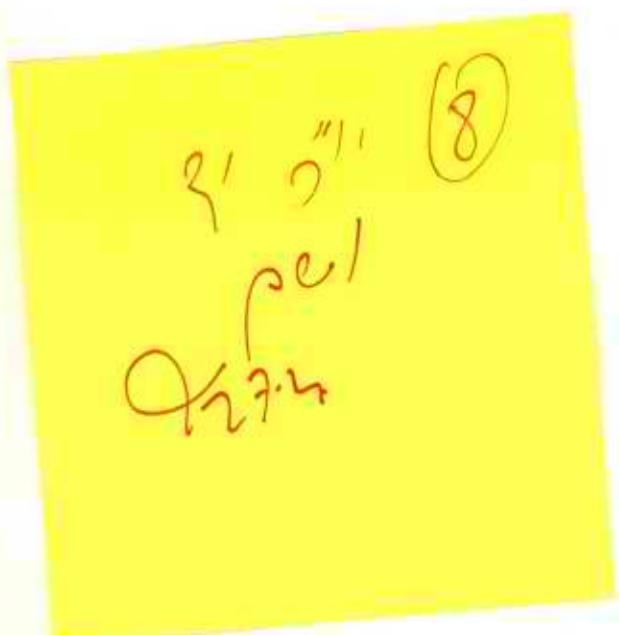
כבוד נשיא המדינה,

ניסיונות נכבדה,

אנשי יד ושם,

ניצולי השואה.

יהודים, אזרחי ישראל,

את תמצית חייו, אסונתו ותחייתו של
העם היהודי לדורותיו, אפשר למצוא בשני
פסקים מتوزע תפילה אחת שכל יהודי נושא
בליבו על פני האדמה זו -

האחד: "יתגדל ויתקדש שםיה רבא"

**והשני: "עושה שלום במרומיו הוא יעשה
שלום, עליינו ועל כל ישראל ויאמרו אמן".**

כמעט משחר ימינו כאומה - נעות תחנות
חיינו בין תוכו תפילה ה"קדיש", ה"יתגדל
ויתקדש" שהיא תפילה המקדשת את היושב
במרומיים ומבטא את אמונתו העמוקה של
העם היהודי לבין ה"עשה שלום במרומיו",
- השמחה אצל בני העם היהודי מהולה תמיד
בער - החופת והכוס הנשברת מתחתיה,
חנוכת הבית וחתוכה החשוף לזכור החורבן,
סדר הפסח והמרור. בישראל נוגעות דמעות
יום הזיכרון במעגלי הרוקדים של יום
העצמאות.

הרבה ימים קשים ידע העם היהודי
בקורותיו, שעות של רפיוו=כח, רגעים של
חוסר=אוניים, על סך ייאוש. לא פעם העם
זהו כמעט חישב להישבר.

עמים גדולים ועצומים מעתנו נשברו -
נעלמו וירדו מבימת ההיסטוריה. היום הם
שתיים = שלוש מלים בספר התנ"ז, מחקרים
מלומדים ב עמוק ארכיאונים או הרצאות
לסטודנטים אוניברסיטאות או שפות מותות
של עמים שלא נשאר מהם זכר.

אנחנו התקיימנו אלפי שנים. ידעו חורבו. ידעו עבודות, רדיפות, פוגרומים וגזירות. - ידעו את השואה הנוראה. מכולו שרדנו והמשכנו לחיות. עם ישראל חי.

עשינו זאת בכוח האמונה.

עם ישראל חי באמונתו, חי ביעודו, חי לפי ערכיו ומוסר הנביאים כי הוא האמין בגאולתו. האמונה היא היא שגבורה על כל האסונות.

האמונה בנצח ישראל היא הכוח שהחזק
אותנו גם בגולה במשך אלפי שנים גלות,
היא הייתה חוט הקשר והגשר בין היהודי
במוסקבה והיהודי באדיס אבבה, היהודי
בנין = יורק והיהודי בczנעה. הכל נבע מ-
האמונה: חוסנו הנפשי היום, תקוות
חלומותינו לעתיד. מכוחה שרדנו. מכוחה
בנינו את ביתו של העם היהודי וחבינונו
את התשתית לדורות הבאים.

אם גאמין - נצליח. אם נדבק בחלומותינו - נראה ברכה במעשינו. אם נדע לחרוק שינויים, לחשוך שפטאים, לכלוא את הכאב, לגבור על קשיים - נגיע אל מחוז חפצנו. גם אם יהיו רגעים קשים, הס לעולט לא יהיו קשיים כמו שהיו. אנחנו נמשיך להאמין ונחננו ננץח. אנו נושאים בלבינו חלום = דורות. זהו חלום נושא תקווה זהה חלום מטייל חובות. זו אחריותנו לא רק להוויה, אלא גם לעבר ובוודאי לעתיד. עכשו, לא נוותר עליו.

ניצולי השואה, אודים מוצלים מASH, החיכים כאן במדינת ישראל והנפוצים על פני תבל כולה, הם האנשים שאלייהם נשואות הימים עיניינו: זיק עינייהם שלא כבה מול קני המוות של הרובים, האמונה שהותירה אותם בצלם = אנוש, הם לנו מורי = דרך. מהם למד. מהם נתחזק.

גבירותי, רבותי,

חמשים שנים חלפו, מאז שלישי עמנוא
עליה בעשן המשרפות, מיום שבועלות = הברית
רמסו את חיות האדם, שאריות הצבא הגרמני
הנאצי. חמישים שנים חלפו מאז נפתחו
דלתות הגיהינום ונחשפה הטרגדיה הגדולה
של העם היהודי.

בשמו של העם היהודי שטובי בינו
ובנותיו הילכו אל מותם מול קירות המות
ובתאי הגאים, בשם לוחמי הגיטאות שלחצו
על החדק עד כלות כוחם, בשם של ניצולי
השואה, בשם של בניהם ובנותיהם - אני
רוצה לומר היוס תודה למדינות בעלות
הברית וצבאותיה אשר אף על פי שהתמהמהו
mdi - חביבאו את יום הפטות.

אנחנו מציינים היהוט יחד עם כל העולם החופשי את יום הנצחון - ואין לנו שמחה. אנחנו מעלים על נס את מלחמת צבאות הברית שמיליו וחלילים יהודים שירתו בשורותיהן, אלו מוקירים תודה • לשלייחי היישוב הארץישראלי הקטן בצבא הבריטי, אבל לא היו ולא נהיה שותפים למעגלי הרוקדים. השואה שנחתה על העם היהודי הייתה גדולה מכפי יכולתנו לשאת אותה. זיק השמחה בעיניהם אולי דעך מעט אצלנו - אך לא כבזה זיק החיים והאמונה.

או, האמונה, מוליכה אותנו אל הימים הבאים - אל ימי זכרון וחסד, אל ימי השלום.

ירושלים, ט' בטבת התשנ"ה
12 בדצמבר 1994
סימוכין: ק-124-057

ויאן
ען

مناق"ל יד ושם

נכדי,

ראש הממשלה ושר הבטחון ביקשני להעביר אליך מברקו של מר
טובייה שגיב מיום 16.10.94, בעניין מבנן תפוזות ישראל.

אבקש התייחסותך למכתב זה עד يوم 1 בינואר 95'.

תודה.

איתן חבר
יועץ ראש הממשלה
ומנהל הלשכה

2000.5

2.

ירושלים, יג בסיוון התשנ"ד
23 במאי 1994
סימוכין: 041-ש-ג

100

מנכ"ל יד ושם מנכ"ל משרד החוץ

ככברדי

ראש הממשלה קיבל פניה זו ממר לאני סילבר בעניין.
HOLOCAUST ORAL HISTORY PROJECTS

ראש הממשלה מבקש את טיפולך והצעתך למשובה כפי שתועבר משלכתנו אל הפנהה.

תודה

הבר איתן יועץ ראש הממשלה ומנהל הלשכה

YAD VASHEM

יד ושם

רשות הזיכרון לשואה ולגבורה Holocaust Martyrs' and Heroes' Remembrance Authority

24. 10. 94

ת.ד. 3477, ירושלים 91034, טל. 11-751611, פקס. 433511. פ. 3477, JERUSALEM 91034, TEL. 11-751611, FAX. 433511.

YAD VASHEM

יד ושם

רשות הזיכרון לשואה ולגבורה · Holocaust Martyrs' and Heroes' Remembrance Authority · יד ושם · זיכרון לדורות

Jerusalem, October 30, 1994

Dear Mr. Chairman,

From Jerusalem. The eternal capital of the Jewish people, I extend greetings to all the participants of the annual dinner of the International and American Societies for Yad Vashem. Please extend my congratulations to this year's honoree, Nobel Laureate for Peace, Elie Wiesel.

Through his many books and lectures all over the world Elie Wiesel has made an indelible impression on the way millions of us think and feel about ourselves and our past. His contribution to the awareness of the Holocaust has been invaluable and therefore it is only proper that Yad Vashem should honour him this evening. Please extend my personal greetings and good wishes to Mr. Wiesel.

Almost half a century has passed since the end of the Holocaust. Two generations of young people have grown and matured since the war and, as we enter the 21st century, a third generation is born. What will we teach our young people about the Holocaust? How will we present the memory of this seminal event to those for whom the war is history not autobiography?

Yad Vashem, the central Holocaust memorial of the Jewish people, is addressing the challenges of the future. They are quickly progressing towards completion of the first stage of a major expansion of the historical museum - arguably the most important and most heavily visited site on the very full Yad Vashem campus.

Plans are in place for the construction of an International School for the Teaching of the Holocaust and its Meaning. In addition, Yad Vashem is actively incorporating the best of modern technology - particularly computers - into all aspects of their on-going work.

These projects are ambitious but they are truly necessary. I am confident that now, as in the past, the International and American Societies for Yad Vashem will rise to the tasks, respond to the needs and support the vital work of Yad Vashem to the full.

I personally wish this important forum great success in the coming years.

Sincerely yours,

Yitzhak Rabin
Prime Minister of the State of Israel

1+3

سُورَةُ الْمُنْذِرِ

1

Holocaust Oral History Project

Dear Prime Minister Rabin:

Hello. I want to commend you for the extraordinary job you are doing in general, and in specific for your comments you made recently at Yad Vashem on the need to gather the oral histories of Holocaust survivors. I so much appreciate your comments.

I am the director of one of the largest Holocaust oral history projects in the world. I am very proud of our work. We've just done our 1500th interview with a holocaust survivor or witness. We're about to celebrate our 13th year. We have 800 transcripts. We've helped start projects like ours in 10 countries. You'd be shocked if you knew how few countries actually have Holocaust oral history projects. (Please tell everyone that they must get the stories of survivors on tape).

Everyone has their problems: funding has been mine. It's been a very difficult project to fund...and it's been a hard project to manage. But everything is about to change for us. Steven Spielberg has made a commitment to gather the story of every single remaining survivor. So we are in a moment of great celebration. It's really a miracle.

I would like to ask you for a huge favor. I'm so sorry to bother you. It would mean so much to us if you wrote us just a little note....We've all

worked so hard for so long - it would mean a lot to us just to get a little "Keep going" note. I think our fortunes are about to change...but they haven't changed yet. I've enclosed some material about us. And I thank you for your beautiful heart.

Thank you so much. I hope you are well.

I love Israel. I am your devoted friend, if you ever need me.

All the best,

Lani Silver

Lani Silver
Executive Director

P.S. Last year I brought a group of 50 Japanese American liberators of Dachau to Israel. Hopefully you read about us. These poor men were part of the liberating force of Dachau and never talked about it. Then, because of the great Israeli press - everywhere we went, the men were recognized and honored. Yad Vasheem hung up an exhibit we produced on the liberation for six months. It was a big thrill for all of us. Thank you.

still a top of tank as of 10 a new blow off - good as far as bottom
- very bad...spills out tanks out of bottom I think "bad" because
you cannot get tank out tanks bottom more because you
can't get tank out

How much I know now

Two days I have been here, I have never seen the

AA the best

Final Silver
Executive Director

2. Last year I played a role in 2000 because of a mix-up of
decisions of Israel's Netanyahu and less about us. These two men were but
to the president for the decision and never talked about it. They, because
of the last Israeli base - ever happened as much as men were involved
but nothing. They have not played a role in the decision to the last

אלג

12

13

ירושלים, ז' בסיוון התשנ"ד
17 במאי 1994
סימוכין: 017-ש-ג

אלג (ב)

מככ"ל "יד ושם"

נכבד,

ראש הממשלה קיבל פניה זו מיום 1.7.93 מהאיגוד ע"ש
יאנוש קורצ'אק, בעניין אנדרטה ע"ש יאנוש קורצ'אק בבית
ההברות היהודי בפולין.

ראש הממשלה ביקש את טיפולך והצעתך לתשובה כפי שתועבר
מלשכתנו אל הפונים.

תודה.

הבר
איתן
יעץ ראש הממשלה
ומנהל תלשכה